

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

KIS ÉS BOZA kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(7097/11 sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2014. április 22.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Kis és Boza kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Helen Keller, *Elnök*
Sajó András,
Egidijus Kūris, *bírák*
és Stanley Naismith, *Szekció Hivatalvezető*,
2014. március 25-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (7097/11.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján két magyar állampolgár, Kis Róbert és Boza Laura ("a kérelmezők") 2011. január 25-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2013. március 7-én a kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmezők 1959-ben születtek és Budapesten élnek.

5. A kérelmezők 2003. október 27-én munkaügyi pert indítottak a felmondásukkal, valamint annak jogi és anyagi következményeivel kapcsolatban. A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2009. május 21-én hozott ítéletet, részben a felperesek javára döntve. Fellebbezés nyomán a Fővárosi Bíróság 2010. június 9-én a határozatot részben megváltoztatta 2012. január 18-án a Kúria helybenhagyta a másodfokú határozatot.

A JOG

6. A kérelmezők panaszolták, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt "ésszerű idő" követelményével.

7. A Kormány vitatta a panaszt.

8. A figyelembe veendő időszak 2003. október 27-én kezdődött és 2012. január 18-án zárult le. Így az eljárás három bírósági szinten közel nyolc évig és három hónapig tartott.

Az ilyen hosszú ideig tartó eljárásra tekintettel a kérelmet elfogadhatónak kell minősíteni.

9. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset körülményeinek tükrében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmezők és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmezők számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A Bíróság megismétli, hogy munkaügyi jogvitákban különös gondossággal kell eljárni (ld. *Ruotolo v. Italy*, 27 February 1992, Series A no. 230-D.).

10. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. a fent idézett *Frydlender* ügy).

11. Az összes benyújtott anyag vizsgálatát követően a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására késztetné. A kérdéssel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatára figyelemmel a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

12. A kérelmezők továbbá kifogásolták azt a módot, ahogy a bíróságok az ügyeiket kezelték, valamint az általuk hozott határozatokat. Az Egyezmény 6. cikke 1., 10. és 13. bekezdésére és a Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikkére hivatkoztak.

A bíróság meggyőződött arról, hogy a kérelmezők panaszai nem mutatják az Egyezmény hivatkozott jogainak megsértését.

Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdése a) pontja szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikke 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

13. A kérelmezők az Egyezmény 41. cikke alapján fejenként 10 000 euró nem vagyoni kártérítést követeltek.

14. A Kormány vitatta az igényeket.

15. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmezők bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedtek Méltányossági alapon fejenként 2 300 eurót ítél meg ilyen címen a kérelmezőknek.

16. A kérelmezők nem terjesztettek be költségigényt.

17. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárások túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Államnak három hónapon belül a kérelmezők számára nem vagyoni kár tekintetében fejenként 2 300 (kétezer-háromszáz) eurót, valamint az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmezők igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2014. április 22-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77.§ 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Stanley Naismith
Hivatalvezető

Helen Keller
Elnök